

tigt, ghyldigt eller ughyldigt, hvad Kongen i Forening med Rigsdagen havde vedtaget. En saadan Tilstand er der ikke her i Landet, og jeg haaber heller ikke, at den nogenfinde skal komme her. Jeg veed meget godt, at der allerede dengang, da Grundloven blev givet, førtes meget heftige Debatter, om Sligt skulde indføres her eller ikke, men det blev afgjort derhen, at det ikke kunde være Meningen. Jeg erindrer ikke, om der forelaa bestemte Afstemningspunkter i saa Henseende, men jeg erindrer, at det blev den seirende Mening, at en Lov ikke skulde kunne underkastes Domstolens Afgjørelse med Hensyn til det Spørgsmaal, om den var ghyldig eller ikke. Naar jeg altsaa her har talt om Handlinger af Administrationen, saa har jeg meent Handlinger af den udøvende Magt; det er netop det, hvorom der i det foreliggende Tilfælde er Tale; det er en saaaan Handling, som Domstolene havde erklæret sig i Strid med ved at bestemme en Pension for denne Mand.

**N. Jensen:** Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 5te Valgkreds (C. Rimestad) ytrede, at Domstolens Handlemaade i denne Sag skulde være i Overensstemmelse med Grundloven, og at den modsatte Veie, som var antydet af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), vilde være i Strid med Grundloven; men det forekommer mig, at Ordlyden af Grundlovens § 19 i den Henseende er saa klar, at jeg umulig kan forstaae den Fortolkning, som man har gjort gjældende til Forsvar for den omhandlede Dom. De paagjældende Ord i § 19 lyde saaledes: „Kongens Underskrift under de Lovgjøningen og Regjeringen vedkommende Beslutninger give disse Ghyldighed, naar den er ledsaget af en Ministers Underskrift“; men naar Grundloven siger, at en Beslutning, der er udfærdiget af en Minister og har Hans Majestæt Kongens Underskrift, er ghyldig, saa kan det umulig være dens Mening, at Domstolene bagfter skulde kunne underkjenne dens Ghyldighed; det er dog saa haandgribeligt, at det for mig er uforstaaeligt, hvorledes Folk kunne være saa juridiske, at de kunne bortforklare disse klare og tydelige Ord.

**Sfcherning:** Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 5te Valgkreds (C. Rimestad) talte om et reaktionært Ministerium; jeg er kjender ikke, at der her har været noget reaktionært Ministerium, og jeg troer, at fraværende Mænd skulde være frie for, at omtales paa denne Maade; et reaktionært Ministerium vilde i det Væsentlige være et forbryderisk Ministerium, men vi have ikke havt noget forbryderisk Ministerium; ogsaa i dette Forhold maatte man dog haabe, at Domstolens Kjendelse maatte staae ved Magt. Det forundrer mig at høre, at de, som have seet de Anklagede, fritjendte, kunne blive ved at tale om deres Forbrydelse. Det ærede Medlem søgte at drage en Sammenligning mellem de Bestemmelser, som vare tagne mod Pressen, og det her foreliggende Tilfælde, men de ligne slet ikke hinanden; det Tilfælde, hvorom der dengang handlede, hvad Pressen angaaer, omhandles i Presselovens § 13, hvor det hedder: „Justitsministeriet bestemmer, om et Skrift formedelst sit Indhold skal paatales af det Offentlige. Beslaglæggelse af et Skrift kan i saa Fald kun finde Sted efter Undersøgelsesdommerens Kjendelse.“ Det er Justitsministeriet, der her er Tale om, men Grundloven, som omtaler Embedsmænds Affædigelse, lægger den ikke i Justitsministeriets, men i Kongens Haand. Det staaer med rene og klare Ord, at Kongen antager og affædiger sine Embedsmænd; man kan altsaa ikke drage nogen Parallel mellem disse to Tilfælde; de hænge slet ikke sammen. Naar nu det ærede Medlem siger, at man ikke vilde kunne bringe en saadan Lov ind, og at man ikke vilde kunne bringe en saadan Lov til Udøvelse, som nægtede Udbetalingen af Pensionen, saa kunde man vel sige, at det ikke var klogt at gjøre det, men man kan ikke sige, at man ikke kan gjøre det. Det er en nødvendig Egenkab hos alle Love, at, naar de ere blevne til ved begge Things Indvilgelse og Kongens Underskrift, have de Herredømme overalt; Domstolene vilde ikke kunne indaakte den Dom, der indeholdes i en Lov, for deres Forum og underkjenne den; de vilde blive nødtte til at respektere Loven; de vilde ikke kunne skaffe den vedkommende Embedsmand en eneste Stilling, og Ministeriet